

TELEGRAFUL ROMÂN

Nr 24. ANUL XIII.

Sabiu, in 25 Mart. (6 Aprilu) 1865.

Telegrafulu ese de doua ori pe septeman: joia si Dumineca. — Prenumeratiunea se face in Sabiu la espeditura oiei pe afara la c. r. poste, cu bani gat'a prin scrisori francate, adresate catra espeditura. Pretiulu prenumeratiunei pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ear' pe o jumetate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei si pen-

tru provinciele din Monarchia pe unu ann 8 fl. era pe o jumetate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. si tieri straine pe anu 12 pe 1/2 ann. 6 fl. v. a.

Inseratele se platescu pentru inteia ora cu 7. cr. sirulu cu litere mici, pentru a doua ora cu 5 1/2 cr. si pentru a treia repetire cu 3 1/2 cr. v. a.

Insciintiare de prenumeratiune

la
„Telegrafulu Român”

pe patrarulu alu doilea (Aprile, Maiu, Iuniu) alu anului 1865. Pretiulu pe unu patrariu de anu: pentru Sabiu 1 f. 75 xr; pentru districtes si provinciele Monarchiei austriace 2 f.; pentru Principatele române unite si preste totu straina-tate 3 f.

Abonamente se priimescu si pe jumetate si pe trei patrare de anu.

Cei-ce dorescu a avé acestu diuariu, suntu invitati a tramite abonamentele

fâra amanare—câci nu se tiparescu fâr' esemplarele prenumerate — la

Editor'a „Telegrafulu Român” in Sabiu.

Meditatiuni asupr'a trebei banesci si monastiresci, ce compete pârtii române din fondurile si monastirile Metropoliei Carlovitiene, carea era comuna a Româniloru si Serbiloru.

(Continuare din nr. 22 si 23.)

Starea metropoliei, ce remâne correligiunariu nostri de nationalitate serbésca, se pôte laudá cu referentie multu mai favoritoare pentru ajungerea scopurilu bisericesci, decâtu starea metropoliei noastre romanesci nou infiintande.

Metropoli'a serbésca are o biserica catedrala pompósa, este inzestrata pâna la abundantia cu odóre archieresci pretióse, Metropolitulu are dotatiune corespunditoare, possede in Carlovitiu unu alumneatu din dilele fericitulu Archiepiscopu si Metropolitu Stefanu Stratimirovic de Culpinu; metropoli'a serbésca are siése Episcopi sufragani cu biserici catedrale, cu resiedintie si fundu instructu, si trei institute teologice; eii, precum se pôte vedé din opiniunea reprezentantiu români din lun'a lui Septembre 1864, i va remané o parte mare a fondulu neatingibilu si clericalu si 22 de monastiri; dincontra metropoli'a româna n'are biserica catedrala, n'are odóre episcopesci, nici pretióse, n'are dotatiune, ea va avé doi Episcopi sufragani, dintre cari unulu possede resiedintia fórte modesta, ear celalaltu in Caransebesiu va avé pentru locuintia o casa cetatienésca, ce se afla in stare si mai rea, decâtu a Episcopiei Aradului, si in fine, dupa opiniunea mai susu amintita, — déca aceea se va incuviintia — va avé asia dicendu si o mica parte a fondulu neatingibilu si clericalu, precum si 4 monastiri si unu institutu teologicu. Asemenandu impregiurările cele favoritoare ale metropoliei romanesci din punctulu de vedere alu numerulu credinciosiloru nostri preste totu, apoi potemu dice, ca metropoli'a serbésca fatia cu numerulu credinciosiloru sei din Ungari'a, Slavoni'a, Croati'a si confiniile militare, care nu face 1 mill. suflete, se afla in stare favoritoare, pecandu dincontra metropoli'a româna fatia cu numerulu celu mare alu credinciosiloru sei din Ungari'a, Transsilvani'a si confiniile militare, care ajunge mai la 2 mill., se afla in stare nefavoritoare.

Se pôte, cá cine—va in espositiunile mele acestea sa voiésca a gasi o incusa asupr'a fostei noastre metropolii comune, ce a esistatu pentru natiunea româna si serbésca dela nceputulu secululu XVIII. pâna in dilele noastre.

Eu potu incredintiá pre ori cine, ca pe câtu suntu de de parte unulu de altulu cerulu cu pamentulu, pe atât'a de de parte sum eu deastfelu de intentiune. Cuvintele mele tintescu numai a constată adevêrulu acelu, ca precum pe tempulu esistintiei metropoliei noastre comune partea serbésca a bisericeii noastre generale in Austri'a fatia cu pârtia româna, au avutu fo-

lôse mai mari, asiá metropoli'a serbésca fatia cu cea româna si acum va remané in stare preferita, fiindu acést'a urmarea firsca a acelu impregiurâri, in cari s'au aflatu biserice'a nostra comuna din Austri'a dela tempulu mai susu amintitu pâna 'n diu'a de astadi.

Cuvintele mele prin urmare nu involvescu nici o acusa, ci constatéza numai simplu unu adevêru istoricu din viétia nostra bisericesca. Sciu si recunoscu prébucuros, ca Archiepiscopi'a si Metropoli'a din Carlovitiu se infiintia la anulu 1690 pentru natiunea serbésca, ca metropoli'a acést'a a fostu o provincia bisericesca a natiunei serbesci; sciu si marturisescu si pe bas'a reala a istoriei bisericesci, ca Episcopi sufragani ai metropoliei serbesci din Ungari'a, adeca acci'a, cari ocupau eparchiele Aradului, Timisioarei si Caransebesiului, estinsera jurisdictiunea loru nu numai asupr'a Serbiloru din acele eparchii, ci si asupr'a Româniloru acelu tinuturi, devastate de inimicii crestinatátiei, adeca de Turci. Se ntielege de sine, ca Români se supusera de buna voia Archipastoriloru serbesci, cáci la acést'a, precum atestéza nenumérate dispositiuni politice, i constringéa starea politica. Crestinii nostri din Tranni'a aveau pe tempulu acelu ierarchi'a lor bisericesca, in fruntea cărei'a statura Metropolitulu Varlaamu pâna la an. 1692, apoi Teofilu pâna la an. 1697, si in fine pela an. 1698 Atanasiu tradatorulu care la an. 1700 cadu in apostasia. Din anulu acést'a pâna la 1770 remasera crestinii nostri din Tranni'a fâra metropolitu si fâra vreunu Archipastoru, si, precum ne invatia istori'a despre evenimentele bisericesci ale Tranniei in anii acei'a, crestinii nostri deveniti orfani cautau mangaiere in cele sufletesci parte la metropoli'a din Bucurési si la Episcopi din Romani'a, parte la Episcopi serbesci din Banatu si pe urma la Metropolitulu din Carlovitiu. Aপরera cea resoluta a religiunei loru stramosiesci din partea credinciosiloru nostri produse in fine dispositiunile maiestalice din 9 si 30 Octobre 1783 nr. 1701, prin cari bisericeii noastre din Tranni'a i se dete episcopu, care in afacerile dogmatice si spirituale se subordina metropolitulu din Carlovitiu si sinodulu acestui'a; si fiindu intraceea si Bucovin'a venise sub sceptrulu imperiulu austriacu, prin aceeasi ordinatiune imperatésca si Episcopulu din Radauti se subordina metropolitulu din Carlovitiu si sinodulu acestui'a. Acést'a resolutiune imperatésca prin ordinaciunea imperatésca din 8 Decembre 1786 se confirmá a dou'a ora.

Eu affu in acést'a ordinatiune imperatésca manifestarea acelu zelu binecuventatu, cu care Metropolitii si Episcopi serbesci luara pre crestinii cei apesati de nationalitate româna sub scutul loru archipastorescu, amesuratu canonulu VI alu sinodulu ecumenicu I, care demanda, ca fiacare Metropolia este datore a mangaiá pre crestinii metropoliei invecinate, candu acést'a stá sub góna si candu crestinii n'au Episcopi, si ca acést'a aপরare are sa tina pâna la eliberarea de sub góna a acelei metropolii.

Eu sum de acea credintiá tare, ca aceste impregiurări faprice au indemnatu pre metropoli'a din Carlovitiu,

1) cá din eparchiele Ineului-mare *) si Oradei mari, co se pomenescu in privilegiulu datu natiunei serbesci la an. 1695, se formá eparchi'a Aradului, precum acést'a se pôte vedé din privilegiulu, ce s'a datu in favorea natiunei serbesci la an. 1777;

2) ca metropolitulu natiunei serbesci si Archiepiscopulu din Carlovitiu in titulatur'a sea bisericesca au introdusu titulu: „Archiepiscopu la Carlovitiu si Mitropolitu alu intregi natiuni serbesci si romanesci din tierile c. r. austriace”, care titlu s'au intrebuintiatu pâna la Patriarchulu de curendu reposatu Raiacic;

3) ca ori ce fonduri a fundatu acést'a metropolia a intregi natiunei serbesci si romanesci din provinciile austriace, acelea tôte le-a fundatu cu numiri generale bisericesci si spre scopuri comune bisericesci, fâra de cea mai mica numire na-

*) Aprópe de Aradu.

Not'a aut.)

țională, numindu adică unul din aceste fonduri „fondul neatingibil”, iar celălalt „fondul clerical”;

4) ca în monastiri, fără diferența de naționalitate, se primă noviti, și se năntăra diaconi, presbiteri, igumeni și archimandriti;

5) ca în monastirile, ce se aflau în Ungaria, servitiul domnediescu se sevarsiă în ambele limbile credincioșilor noștri, care praxa au încetatu numai de 17 ani; ca pe timpul Episcopului Maximu Manuilovic 1829—1834 cântările bisericesci în catedrală din Versietiu se sevarsiu românește și serbesce;

6) ca professorii institutelor teologice se denumiau după aptitatea, iar nu după naționalitatea lor;

7) ca cu ocaziunea învinițării unei despăgubiri pentru Episcopi din fondul neatingibil pentru taxele de singelia sterse, unele de despăgubire nu se socotiau după naționalitatea Episcopilor sau a creștinilor, ci după măsură veniturilor făcării Episcopii;

8) ca la înființarea și susținerea unui institut clerical nu se procese în privința mijloacelor banale trebuincioase din punctul de vedere național, ci din cel general bisericesc, că să se poată ajunge scopul general bisericesc. (Va urma.)

Săbii în 23 Martie (4 Aprilie). Astăzi s'a ținut ședința lunară a comitetului Asociației. Protocolul sperăm că-l vom putea comunica pe nr. viitoriu.

Din Banat, Cercul Lipovei Martie 18/30 1865. Multu onorate Domnule Redactor! La articolul D. Corespundinte I. I. din nr. 14 alu „Tel. Rom.” sub rubrică: din Comitatul Lipovei, în interesul adevărului amu onore a ntrebă pre D. Coresp., ca când s'au înființat Comitatul Lipovei, sub care Domnitoriu? Și când s'a făcut cunoscutu on. publicu, ca Lipovă e înaltă din oficiu de cerca, la demnitate de comitat? — La nepăsarea dd. notari amu onore a aduce aminte D. I. I., ca când au adus înainte nepăsarea, cuvința aru fi adusă cu sine, că să se provoace la date și să nu dea așa dicendu cu bătă în baltă, ca singuru se stropesce; căci deca D. I. I. e dora cam nepăsătoriu în ducerea oficiului seu, judecă și pre alții a fi așa, și eu de asiu fi fostu în locul D. I. I., asiu fi urmatu disei D. Chr., care dice: Nu judecă, ca nu te vei judecă; însă acumă cu ce măsură ai măsuratu ti se măsură. — Ca dd. notari nu priimescu spre spedare Cercularele Preotilor, provocu pre D. I. I., că să documenteze cu argumente demne de credință, ca când? și ce numeru au avutu acelu Cerculariu? acest'a a o face știu bine ca nu va pot. — Ca în cancelariă dd. notari este disordine, eu stau cam uimitu; și cugetu, ca de unde știe d. I. I., ca în Cancelariă dd. notari este disordine? au dora D. I. I. e Jude cercularu, ori Juratu, ori Revisorulu vreunui dicasteriu secretu? de e, mi-plecu capulu că înainte mai marelui meu; de nu e, i aduc aminte de dis'a comuna: „Nu-ți întinde limba, unde nu-ți ferbe oia.”

La celelalte înviniri ale D. I. I., ne aflându-le demne a le refrânge, și a perde patința on. publicu cu citirea lor, tacu; ca on. publicu va ști judecă, și pre unulu și pre altulu. —

D. I. I. dice ca pre spesele-i proprii au condus ducătoriu de cârti, că să nu clocască cu septemănilă prin cancelariile notariale. — Ca cu spesele-i proprii aru fi portatu Cerculariu, foarte tare me indoiescu; însă treb'a pôte fi așa, ca fiindu portatorii de cârti dusi cu alte cârti oficiose, firescu lucru ca sau făcutu dora ceva întârziare—ci fiindu Dlui corespundinte I. I. cunoscută urgența cerculariului aveă indoita datorința că preotu și că Român, de nu eră notariulu din comună C. acasă, a descoperi urgența unui dintre antisti, carele cu bucuria faceă cele de făcutu, iar nu a se galcevi cu scriitoriulu notariulu—, ci a descoperi notariulu nerendiulă ce s'a făcutu, și nu a alergă îndată la opiniunea publică. — Ca D. notariu din comună C., și încă gr. orientalu, aru fi tratatu așa cu unu cerculariu arhiepiscopescu: on. publicu va fi credindu asertiunea D. I. I., însă lucrulu cu totul altcum stă, adică: D. I. I. a priimitu numitul cerculariu, și în protocolându-l, mi l'a trimisu mie spre spedare, fără a fi adresatu, ca unde sau la care comună are a se spedă, cu dreptu că i l'au reîntorsu D. I. I. spre a-lu adresă la locul cuvințiosu, D. I. I. prin acest'a se află vatematu, și dice în publicu, că amu tratatu reu cu cerculariulu numitu.

Ca d. Notariu din Comună C. și alții în genere și încă de naționalitate română nu respectă p. n. diploma din 20 Octombrie 1860 și rezoluțiunea din 27 Decembrie 1860, are dreptu; căci ei, adică notarii, bine si-aduc aminte de cuvintele profetului Davidu, „Pune Domne straja gurei mele și usia de ingradire împregiurulu buzelor mele”, și ei, notarii, sunt aternatori dela alți diregatori mai înalți și încă de naționalități neromâne; dăra și alt-cumu laureatul și de memoria demnulu Poetă cându cu versulu seu au desceptatu romanimea

din somnulu de morle, n'a disu: Notari cu pînă în frunte: ei, Preoti cu crucea în frunte! — așa dăra de aru fi capacitate d. I. I. pre poporeni din Comună C. și i-aru fi făcutu să cunoască dreptulu și voi'a preagratișului nostru Monarchu, atunci credu că s'aru implini dorința d. I. I. în treb'a limbei. *) E. M.

Din Bucovina.

„Concordia” comunica următoarea adresă, substernută Escellentiei Sele Dlui Arhiepiscopu și Mitropolitu Andrei Baronu de Siagună din partea multor Români din capitală Bucovinei:

Pre sântite Arhiepiscopu și Mitropolitu!
Escellentia Tă!

Alta veste mai îmbucurătoare și altu daru mai marețu nu ni potea sosi nouă dreptcredincioșilor chiaru în ziua născerei Mantuitorulu lumii, decâtu fu vestea despre denumirea Preasântiei și Escellentiei Tale de Arhipastoru și Mitropolitu alu Românilor ortodoxi din Ardealu și Ungaria. O dorință dintre cele mai ferbinti ale Românilor se implini prin actulu acest'a. Tote inimile dreptcredincioșilor au trasăritu de bucuria și multamire, audindu vestea, că Metropoliă română este restaurată și că Escellentia Tă esti capulu ei. Și noi Români din Bucovina, orășienii capitalei Cernăuților, ne grabim, de a veni înainte Preasântiei Tale cu omagiele noastre de felicitare, pentru că denumirea de Mitropolitu a cădiutu pe cel mai demnu, pe cel mai caldușu, și mai sinceru apertoriu și luptatoriu pentru drepturile sântei noastre biserici, pe acelu barbatu, carele este menitu dela prevedința ceresca, că să scape și să mantuiască comunitatea dreptcredincioșilor Români din Austria din starea anormală, în carea o cofundaseră împregiurările cele vitrige ale timpurilor trecute și de fală. Nu putem, Escellentia Tă, că să nu strigăm din tota inimă și din totu sufletulu nostru: Să trăiescă omulu Prevedinței, să trăiescă Presanția Tă la mulți și fericiți ani spre înflorirea și mantuirea bisericei noastre! — Mare este bucuria noastră, Presanțite Parinte, pentru că în denumirea Presanției Tale de Mitropolitu, vedem începutulu realizării dorințelor noastre, cari nu tîntescu la altă, decâtu că să putem scăpa odată și biserica noastră din Bucovina dintr-o stare de totu anormală și plină de abuzuri, carea, de va dura încă multu, ne amenință biserica cu o ruină morală și materială; căci aici la noi nu domnescu învetiaturile cele sante ale Mantuitorulu, ci numai capritiulu și interesele omenesci. Bucuriă noastră aru fi fostu deplină fără dorere de inimă, deca amu fi vedutu figurandu în actulu denumirii Escellentiei Tale de Mitropolitu și biserica noastră din Bucovina! Atunci numai amu fi fostu linișciti deplinu despre viitoriulu ferice și alu bisericei noastre de aici! De acestă bucuria și multamire sufletesca însă nu ne facuram partasi, și de aceea neodichnă noastră pentru viitoriulu bisericei din Bucovina este cu atât mai mare, cu câtu proistosii bisericei noastre, portati de poftă mariei și a strălucirii proprii, se opun din respoteri la subordonarea bisericei noastre sub vechiă Mitropolia a Ardealulu, restaurată prin înaltulu biletu de mână imperatescu. Ei nu vrău să bage în sēma dorințele respicate de repetite ori ale dreptcredincioșilor din diecesă Bucovinei; și clerulu se teme, nu cutēza de a-si radică în fatiă lumii glasulu seu, pentru că este terorizat. Acestă terorizare o latiescu chiaru și asupra mirenilor, căci în ședința consistorială din 31 Decembrie 1864 (12 Ianuaru 1865) au propusu Escellentia Sea, Episcopulu nostru, că să se facă profesorilor dela școlă națională normală din Cernăuți, carea stă sub Consistoriu, asupra cercetare disciplinaria, pentru ca au culezatu sa-si arete și ei dorința sea subscriindu două petițiuni, ună către Escellentia Sea și altă către înaltulu Ministeriu, unde se cereă, că Escellentia Sea să binevoiescă urmandu cu sinceritate după preînaltă decisiune din 27 Sept. 1860 și după înaltulu emis ministerialu din 30 Sept. 1860 să conchiame în Cernăuți spre regularea afacerilor generale ale bisericei ortodoxe din Austria, precum în specialu și spre otarirea pusețiunei ierarhice a diecesei Bucovinei, unu sinodu deplinu, alesu pe temeiulu principiului reprezentativu, și statatoriu parte din preoti și parte din mireni, carele să se țină după regulile prescrise, și apoi otaririle, ce se voru face după o deliberare cōptă, să se substērna la locurile mai înalte spre întărire.

*) Cu acestea, facendu dreptate ambelor părți, declarăm causă acest'a terminată în fōiă noastră; dar trebuie să marturisim cu parere de reu, că d. replicante în generalu n'a restornat disele Dlui I. I. Red.)

Vedeți, Escellentia T'a, cum se nimicescu la noi toate dorințele și tendințele, de a scăpa biserică din starea ei cea anormală? Cum se terorisea chiaru mirenii, și apoi ce sa mai dicem noi de preoti? Acești a suferu și ta cu, sperandu numai în Provedinția dum-nedicăsa și așteptandu pre unu Mantuitoru!

Acestu Mantuitoriu ești Presanția T'a, parinte Mitropolit! Înaltă-Ti pusețiune, marea și cumpanitoare-Ti iniuriția, zelulu Presanției Tale celu înfocat, neadormitu și fără margini pentru binele și înflorirea bisericii noastre celei dreptu credincioase, toate aceste ne sunt pe atâtea chizesii, ca nu ne vei parasi, ci îmbrățișându cu bunavoinția și caldura causă noastră bisericăsa, pentru a cărei a deslegare și Escellentia T'a Te-ai luptatu ani îndelungați, o vei sprijini-o și aperi-o cu toată iubirea de oameni la locurile mai înalte, că ea sa se reguleze în folosulu comunei noastre biserice, căci noi nu dorim aliă decâtu numai împreunarea cu biserică, cu Mitropolia din Ardealu. Acestă ni-a fostu, ne este și ne va fi obiectulu dorințelor noastre, în privinția regulării pusețiunei noastre ierarhice față cu celelalte două Mitropolii, ce existu în Austria. Noi ne rogăm, Presanția T'a, nu că sa iai însu-Ti inițiativă, ci numai că sa ne spriginesci cu iniuriția cea cunoscută a Escellentiei Tale cererile noastre, ce le-amu adresatu și le vomu adresa către locurile înalte.

O! Presanție Parinte! Suntemu convinși cu deplinătate, ca Preasanția Ta vei binevoi a primi cu blandetie și doiosia parintăsa omagiale noastre de felicitare, ce Ti-le aduc nisce fii sufletești, precum suntemu asemenea convinși, ca ne vei aperi causă noastră bisericăsa, care este o cauza comuna, și de aceea, cerendu-Ti binecuvântarea, Ti strigăm din adunculu inimii noastre: Sa traiesci Presanție Mitropolit și alu Bucovinei la mulți și fericiți ani!

Cernăuți în Ianuaru 1865.

(Urmăza o multime de subscrieri.)

Dieces'a Bucovinei.

dupa siematismulu pe an. 1865, tiparitu spre neonoră compunatorilor lui și umilirea simțiului naționalu alu tuturor Românilor austriaci, nu în limbă română, ci în cea germană, cuprinde 12 protopopiate, și adica:

- 1) Prot. Cernăuților cu 55,677 suflete, 32 biserici și 34 preoti;
- 2) Prot. Seretului cu 22,338 suflete, 24 biserici și 15 preoti;
- 3) Prot. Suciavei cu 31,642 suflete, 26 biserici și 19 preoti;
- 4) Prot. Radautiului cu 36,666 suflete 23 biserici și 19 preoti;
- 5) Prot. Homorei cu 15,510 suflete 17 biserici și 9 preoti;
- 6) Prot. Câmpu-lungului 22,409 suflete 19 biserici și 17 preoti,
- 7) Prot. Vicovului cu 33,799 suflete 22 biserici și 19 preoti;
- 8) Prot. Storotinetiului 37,635 suflete 24 biserici și 20 preoti;
- 9) Prot. Cotimanului 38,119 suflete 30 biserici și 26 preoti;
- 10) Prot. Dnistrului cu 37,406 suflete 29 biserici și 20 preoti;
- 11) Prot. Ceremosiului cu 38,537 suflete 22 biserici și 20 preoti.
- 12) Prot. Putiilei 18,230 suflete 18 biserici și 11 preoti;

Cu totulu 387,968 suflete, 286 biserici și 229 preoti de miru și 48 calugari.—Și pentru această diecesă în. Cleru alu Bucovinei nu se știiesce a pretinde unu Metropolit și 2 Episcopi sufragani! O tempora, o mores!

Dar ore ce vomu dice de îngrijirea acestui înaltu Cleru, candu vomu audi din acelasi siematismu, ca în tota diecesă nu sunt fără 104 școle populare cu 107 învățatori și 3195 școlari (cu școlaritie cu totu)! Astfelu în Bucovină totu unulu la școla, va sa dica: totu numai cam dela 30% familii umbla unu pruncu la școla! Referintie atât de nefavorită nuse afla dăr în tota monarhia.

Principatele române unite.

Vomu începe astadi reportulu nostru cu anunțarea unei foi nouă: „Opiniunea națională“, diuariu politicu, literariu și comerciale, ce ese din 16/28 Martiu sub direcțiunea dlui N. T. Orasianu. Iurăm viția lungă și activitate salutară.

„Monitorulu“ oficiosu din 10/22 Martiu publica mai multe legi de însemnatate; și adica: 1) înființarea și numirea de controlori urbani ai contribuțiilor directe; 2) proiectulu de lege asupră organizațiunei și disciplinei judecătorești; 3) proiectulu de lege relativu la unu creditu de 600,000 lei pentru tipărirea obligațiilor rurale; 4) proiectulu de lege relativu la regularizarea drepturilor de intrare a pastorilor și a turmelor lor în țară; 5) proiectulu de lege și votulu camerei, relativu la desființarea morilor, baracilor și a totu ce impedează cursulu liberu alu Dambovitiei. Acestu proiectu a fostu votatu de camera și senatu, 6) proiectulu de lege pentru stingerea acțiunilor intentate de guvern contră d-lui Gr. Brancovenu și predarea documentelor și socotelilor administrațiunei sale asupră monastirilor și schiturilor, dese Brancovenesci; 7) Legea relativă la serviciulu percepțorilor din orașele și tergurile principale.

Societatea teatrală din Iasi a datu o reprezentațiune în favorea inundatilor, carea au adusu summă de 600 galbini; Domnitorulu a oferitu spre acelasi scopu 1000 galbini.

„Reformă“ aduce îmbucurătoare novela, ca dela 1 Maiu venitoriu, poștele străine în România voru încetă de totu și statulu se va însărcina cu poștele internaționale.—Ne folosim de această ocaziune, pentru de a incredința pre on. Redacțiunea „Reformei“, ca ceea ce însărcinam în nr 18 alu Tel. Rom. despre afacerea poștei și telegrafului în România, n'a fostu nici decâtu din intențiune a micșorā meritele dlui Liebrecht și cu atât a mai puțin ale guvernului român, căci cine altulu că noi se bucura și de celu mai micu progressu alu fratiloru de dincolo! — ci o simplă reproducțiune a unei corespundențe străine. Toemai noi amu fostu aceia, cari la ivirea ideei poștelor proprii române amu fericitatu această idee cu caldura, și procederea noastră față cu lucrurile din România ne scutesce de ori ce umbra de prepus, ca amu vedē mai multu cele rele, decâtu cele bune, ce se facu în România reînviata.

Dupa reportulu ministrului presedinte, d. Bosianu, în S. Domnitorulu au aprobatu instituțiunea unei comisiuni compuse din P. Metropolitu, presedintele cartiei de cassatiune, vice-presedintele consiliului de stat, senatorele Conte Scarlatu Rosetti, primarul Bucureștilor și negociatorii Vlasto, Derusi, Callinderoglu, Califar, Halfon, Coengipolu și Annsi, care comisiune sa adune ajutoare pentru cei inundati. Afara de această în totu judetiulu s'a mai asediatu câte o comisiune spre scopulu acestă.—Domnitorulu Romaniei și cu această trista ocaziune au escelat prin înălțimea cugetelor și nobilitatea simțimintelor se: afara de aceea ca în persōna au umblatu prin stratele periclitate, incuragandu, imbarbatandu și mangaiandu, au adresatu ministrului Bosianu o scrisore, prin carea lu provōca a luă mesuri cuprindătoare și eficaci, spre a se ntempină calamitatea esundărilor capitalei și a țării pe venitoriu.

Senatorulu Conte Scarlatu Rosetti, visitandu de curendu asilulu Elenă Domnă și fiindu prea multamitu cu tota instituțiunea lui, sub directricea dsoară Iosefină Strasser, a cerutu voia dela Domnă a oferī institutului 2500 lei și 100 cărți didactice, ear pre zelōsă directrice o-a daruitu cu unu orologiu de aur pretiosu.

Camera s'au închisu în 14 Martiu, sesiunea Senatului fusese prolongita până pe 21 Martiu.

Prospectu politicu.

Confederațiunea germană, carea numai candu și candu face câte o acțiune, a datu în dilele acestea unu semnu de viția. În ședinția din 26 Martiu c. n. Bavariă, Saxoniă și Hessiă propuseră: că bundulu, rezervandu și decisiunile ulterioare sa enunție așteptarea, ca Austriă și Prusșiă voru dă ducatul Holsteiniei în posessiunea principelui ereditariu de Schleswig—Holstein—Sonderburg—Augustenburg, ear în privinția ducatului Lauenburg voru descoperi bundului contielegerele dintre densele. Propunerea acestă, carea reprezentantele Prusșiei o declară pripita, Prusșiă propuse a se predă unui comitetu spre anteconsultare (seu cu alte cuvinte: spre îngropare), Austriă voia a se pertractă obiectulu indată; la votare parerea cēta din urmase primi cu 9 contră 6 voturi. Desbaterea meritoria asupră acestui obiectu va urmă în 6 Aprile și atunci apoi se va vedē încātu are Prusșiă simpatiiile celorlalte staturi germane la încorporarea ducatelor.

Cātu pentru aplecarea locuitorilor din ducate către Prusșiă, despre aceea vorbesce destulu de chiaru apatiă (nesimțirea), cu carea s'a serbatu în 10/22 Martiu diuă natala a regelui.

Conflictulu din cameră prusșesă între guvern și majoritatea camerei ajunsese la atâtă, încātu prin Berlinu se și vorbează despre desființarea acesteia. De alta parte iarasi se dicea, ca regele în urmă unui consiliu ministerialu din 13/25

Martiu, a facutu concessiuni, invoidu-se in fine, că servitiulu militaru regulatu sa se reduca la 2 1/2 ani. Celu mai deapropo venitoriu ne va areta, ca invinge-va in Prussi'a vieti'a constitutianala ori absolutismulu.

Dupa antecedintiele din Frankfurt Prussi'a a tramisu o nota cercularia către toate guvernele nemtiesci, in carea reiepta cu tota resoluteti'a acesta propunere, combate dreptulu de ereditate a ducelui de Augustenberg, si declara, ca deca acea propunere s'aru priimi preste asceptare si deca din acesta priimire s'aru nasce conflicte, atunci Prussi'a va sci sustine si aduce la valoare dreptulu seu.—Preste totu se vede, ca ur'a cea vechia intre Prussi'a si staturile medie amenintia a irumpe chiaru si in fapte: 6 Aprile este o di fatala pentru Germani'a!

Cu privire la scirile respandite prin Mazzini: că candu intre Franci'a si Itali'a aru existe unu adausu secretu la conventiunea din 15 Septembrie, ministrii Lamarmora si Visconti-Venosta declarara, ca unu astfelu de tractatu secretu nu exista nici decatu, garantandu celu d'antaiu assertulu seu cu onorea, carea-i e mai scumpa decatu vieti'a, ear celu din urma numindu-lu o prodițiune infama.

Foile italiene fara deosebire de colore se plangu asupr'a stărei finantiale a statului.

In Franci'a se vorbesce inca, dar nu se scie nimicu siguru despre caletori'a, ce are de cugetu sa o faca imperatulu Napoleonu la Lion si dupa aceea la Algeri'a. Se crede ca calatori'a la Lion va urma pela capetulu lui Aprile si ca Imperatulu va fi insotitu de Imperates'a si de printiulu imperatescu, si ca totu pe tempulu acel'a voru veni la Lion si imperates'a rusésca si regele Victoru Emanuilu.—„Monitorulu“ oficiosu publica dimissiunarea ministrului de interne Boudet, si inlocuirea lui prin Marchionele de Lavalette.

Se crede, ca priesedinte alu camerei legislative se va denumi contele Walewski.

In camera curgu lupte seriose si infocate; unu vorbitoriu alu oppositiunei (Picard) merse pana a declara, ca diu'a de 2 Decembrie—suirea pe tronu a lui Napoleon—nu este unu datu, ci o crima. Asemenea vorbescu Iules Favre si altii cu multu focu si spiritu asupr'a imperialismului, că asupr'a celui mai cumplitu inamicu alu libertătiei.

Imperatulu rusescu, dupa o scire a „Jurn. de Dresd'a“, va merge in Aprile la Varsiovi'a, pentru de a proba in persóna reformele cele noué, ce va sa le introduca in Polonia.

Catalogulu

Cărtiloru Bibliotecei Asociatiunei transsilvane pentru literatur'a româna si cultur'a poporului român.

(Continuare *)

82. Tesauru de monumente istorice pentru Romani'a de A. Papiu Ilarianu, scriere periodica in fasciôre, ese in Bucuresci si se tramite de D. autoru in daru, regulatu.

83. Revist'a Româna din 1862, unu tomu, daruitu.

84. Molitvelnicu, tiparitu sub Domni'a lui Michailu Apafi celu mai mare, din mil'a lui Domnedieu Craiulu Ardealului etc., tiparitu-s'au in Mitropoli'a Belgradului la anul 1689. (Daruitu prin Georgiu Lazaru, parochu in Cefa, comit. Bihorului in Ungari'a.)

85. Istori'a Româniloru din tempurile cele mai vechi pana in dtelele nostre de A. Treb. Laurianu, Bucuresci, tipografi'a statului 1861. (Donata de autorulu) 1 tomu.

86. Psaltire vechia romanésca (donata de D. Ioann Puscariu, membru ord. alu Asociatiunei.)

87. Psaltire vechia romano-slavóna (donata de acelasu.)

88. Versuch einer politischen und natürlichen Geschichte des Temesvarer Banats, in Briefen an Standespersonen und Gelehrte, von Franz Griselin, Wien 1780 (donata de acelasu.)

89. Kirchen-Lexicon, oder Encyclopädie der katholischen Theologie von Heinrich Ioseph Wetzer. Erster Band 1847. (donata de D. professoru de Teologia in Blasiu Gavriile Popu.)

90. Erdélyi történelmi adatok, kiadja az erdélyi. Muzeum egyesület, 4 tomuri (procurata cu spesele Asociatiunei.)

91. Monumenta Hungariae historica. Magyar történelmi emlékek, kiadja a magyar tudományos akadémia történelmi bizostmánya. Pest. 1861. 19 tomuri (procurata cu spesele Asociatiunei.)

92. Reichsgesetzblatt für das Kaiserthum Oesterreich, din totianii, dela 1849 pana inclusive 1859 in 12 tomuri bine legate (donatu prin D. Consiliaru de Gubernu Ilie Macelariu)

93. Verordnungsblatt für den Dienstbereich des österreichischen Finanz-Ministeriums, anul 1860, 1 tomu (donatu prin acelasu.)

94. Historia dell' Indie occidentali onero conquista della provincia D. Incaton, della maraniglioso città di Messico, etc. Venetia 1599, 1 tomu.

95. Schakspeare's Sämtliche Schauspiele v. Mayer, Gotha 1830 (donata de Sav'a Popoviciu Barcianu, parochu in Resinari.)

96. C. Cornelii Taciti Opera ad optimorum librorum fidem, adcuravit C. H. Weiss, Editio stereotypa. Lipsiae, 1829, 1 tomu.

97. Nemet-magyar és magyar-nemet lexicon, vagy is Szókönyv, készítette Marton Iosef. Bécsben 1807. 1 tomu.

98. Agricultur'a, indreptariu in economi'a practica rurala in folosulu junimej scolare poporene, de Vasile Vankay Vank, Pest'a 1863 1 tomu.

*) Vedi „Telegrafulu Român“ din 1863 nr. 37, 39 si 42. Archiv.

Redactoru respunditoriu Zacharia Boiu.

99. Polybii megalopolitani historiarum libri V, priores. Nic. Perotto Spontino interprete. Excudebat Iacobus Stoer Clō IC. XCVII. 1 tomu.

100. Conciones funebres CLXXX per Ioanem Brandmillerum Basiliae MDLXXIX.

101. Das Reich Gottes auf Erden, aus den heiligen Urkunden. Historische Kanzelvorträge v. Peter Baldauf, Graetz, 1821, 1 tomu.

102. Martini Felmer primae lineae Historiae Transily. antiqui, medii et recentioris aevi. Cibinii et Claudiopoli in bibliopoliis Martini Hochmeister, 1779 (donata de D. protopresbiteru P. Bodila). 1 tomu.

103. Lucii Annaei Senecae cordubensis tragiæ MDCLXXIII. (idem) 1 tomu.

104. Des ehrwürdigen P. Perrin aus der Gesellschaft Jesu geistreiche Predigten über die evangelische Sittenlehre. Augsburg 1771 (idem) 1 tomu.

105. Speculum naturæ humanæ, sive discursus curiosi et fructuosi de iis, quæ ad naturalem hominis constitutionem pertinent auctore Ioanne Adamo Webero (idem) 1 tomu.

106. Kurze Übersicht der allgemeinen Weltgeschichte als Erläuterung zum bildlichen Strom der Zeiten, von Th. Em. Hohler (idem) 1 tomu.

107. Die Lehre von den Arten und Formen der Dichtung v. Dr. Timm (idem) 1 tomu.

108. Iohann Caspar Lavaters Regeln für Kinder durch Beispiele erläutert von I. M. Armbruster, (idem) 1 tomu.

109. P. Ovidii Nasonis Fastorum libri VI., Tristium libri V., De Ponto libri IV., Coloniae MDXXXVIII., (idem) 1 tomu.

110. Historia doctrinæ protestantium, in religionis materia, continuis mutationibus, contradictionibus, innovationibus, variatæ et fluctuantis, Gallice edita a Iacobo Benigno Bossuet. Tirnavia. (idem) 1 tomu.

111. Figuræ bibliorum R. P. F. Antonii de Rampellogis Genuens etc. Antverpiæ MDCLXVII. (idem) 1 tomu.

112. M. Tullii Ciceronis rhetoricorum libri quatuor ad Herennium etc., an. MDXXVII. (idem) 1 tomu.

113. Vocabula rei numariæ ponderum et mensurarum græca, latina, ebraica, quorum intellectus omnibus necessarius est. Lipsiæ MDLXX. (idem) 1 tomu.

114. Heinrich Vogels Beschreibung einer dreissigjährigen zum Theil glücklichen zum Theil unglücklichen, Seereisen nebst der Geschichte seines Lebens. Leipzig, 1797. (idem) 1 tomu.

115. Psalterium Davidis et libri sapientiales (idem) 1 tomu.

116. Rerum Transsilvanicarum libri quatuor. Authore Ioanne Betlenio, anno salutis 1664 (idem) 1 tomu.

117. Enchiridion Juris utriusque: seu definitiones, distinctiones, et quæstiones clare et breviter definitæ juris canonici et civilis: synopsi bifaria, et in priore quidem omnes decretalium, auth. Barthol. a Carthagera; in posteriore vero omnes institutionum imperialium. Francofurti ad Moenum, anno MDCCXXXV.

118. Cornelii Nepotis de vita excellentium imperatorum et virorum illustrium opera, quæ supersunt. Mit Anmerkungen zur Berichtigung und Erläuterung dieses Schriftstellers von Iacob Brand, Frankfurt am Main, 1817 (idem, totu dela d. prot. Petru Bodila) 1 tomu. (vedi si nr. 20).

119. Doctrina moralis in brevissimum compendium, ex variis probatibus auctoribus redacta; omnibus pastoribus, et animarum curatoribus facillima et utilissima etc. Editio septima. Tyrnavia, MDCCXLI. (idem) 1 tomu.

120. M. Tullii Ciceronis epistolarum ad familiares Libri sedecim. Editio secunda. Dilingæ, MDCXCIV. (idem) 1 tomu. (Va urmă.)

Nr. 9—3

Concursu.

Devenindu vacantu postululu invetiatorescu de class'a a II. din Opidulu Presmiru, se cere unu invetiatoru cu salariu de 126 f. v. a. din cass'a alodiala, 40 xr. v. a. dela totu scolarulu, quartiru, si 4 galete bucate.

Pentru acestu postu se deschide concursu pana la 15 Martiu a. c. st. v.—Doritorii de a-lu ocupa au de a-si tramite la subscrisulu petitiunea timbrata cu 50. cr. v. a. si documentele urmatoare:

a) Atestatu despre studiele absolvate si cunoscinti'a cantăriloru bisercesei,

b) Atestatu despre portarea morala, si

c) Atestatu de botezu, ca este greco-resaritenu.

Brasiovu in 26 Februaru 1865.

Inspectorulu scol: District. in Tractulu Protopopiatului alu II alu Brasiovului.

Ioann Petricu, Protopopu.

Nr. 10—2

Publicare de licitatiune:

In 8/20 Aprile 1865, nainte de amedi la 10 ore se va tina in zidirea scolară a parochiei gr. or. din suburbiulu iosefinu din Sabiiu licitatiunea publica minungendo asupr'a mai multoru reparature la biseric'a, cas'a parochiala si cas'a scolară de acolo. Tote reparaturele, ce se liciteza impreune, suntu preliminaru cu 1167 fl. 49 xr.; vadiu vine a se depune in bani ga'ta ori in chartii de statu nainte de licitatiune 59 fl. v. a.

Actele respective se potu lua la cunoscintia in bolt'a d. Antoniu Bechnitiu in piati'a mica.

Sabiiu in 16/28 Martiu 1865.

Dela reprezentanti'a bisericiei gr. or. din suburbiulu iosefinu.

Burs'a din Vienn'a	24 Martiu (5 Apr.) 1865.
Metalicele 5%	71 35
Imprumutulu nat. 5%	76 80
Actiile de banca	795
Actiile de creditu	183 30
Argintulu	107 75
Galbinulu	5 21 1/2

Editura si tipariulu tipografiei archidieceesane.